

Da det ikke kan anses for rimeligt, at Aldersrentenydere med Indtægt opnaar en større Fordel ved at vente end Rentenydere uden Indtægt, foreslaas Grundbeløbene — og dermed det fradragfri Beløb — i Overensstemmelse med Aldersrenteudvalgets Betænkning fastsat til samme Beløb for samtlige Tilgangsaldrer, derved at Præmien for at opsætte Begæring om Aldersrente ydes som Tillæg uden for Grundbeløbet, jfr. § 40, nyt Stk. 1. Ved en saadan Ændring vil der ydermere opnaas en væsentlig Forenkling af de ved Rentens Beregning benyttede Rentetabeller (Se iøvrigt Aldersrenteudvalgets Betænkning S. 120 ff.).

Stk. 4. Den foreslaaede Ændring af § 39, Stk. 1, i Forbindelse med, at Bestemmelserne om »Ventetillæggene« er optaget som nyt Stk. 1 i § 40 nødvendiggør, at Reglen i § 39, Stk. 4, om Tilgangsalderen for en efterlevende Ægtefælle ændres og henføres til § 40, Stk. 1.

Til § 40.

Stk. 1. Idet der henvises til Bemærkningerne til § 39, Stk. 1, skal yderligere bemærkes, at Tillæggene fremkommer som Forskellen mellem de pr. 1. April 1945 pristalsregulerede Grundbeløb for Aldersrentenydere med Tilgangsalder 65 Aar og de for de højere Tilgangsaldrer hidtil fastsatte Grundbeløb. De herved fremkomne Beløb er herefter for hver af de 3 Kommune grupper forhøjet i samme Forhold som Grundbeløbene for Aldersrentenydere med Tilgangsalder 65 Aar. Da Folkeforsikringslovens »Ventetillæg« paa en enkelt Undtagelse nær — enlige i Provinsbyerne — er de samme for enlige Mænd og enlige Kvinder, har man fundet det rimeligst nu i alle tre Kommune grupper at fastsætte Tillæggene til samme Beløb for enlige Mænd og enlige Kvinder. Tillæggene underkastes Pristalsregulering.

Stk. 2 og 3. Hjælpeløshedstillæggene udgør for Tiden i de 3 Kommune grupper henholdsvis 303 Kr., 285 Kr., og 264 Kr. aarlig for enlige og 456 Kr., 429 Kr. og 396 Kr. for Ægtepar. Disse Beløb, der tilsigter at dække de hjælpeløse Invaliders særlige Behov for fremmed Medhjælp, findes at være for smaa til det nævnte Formaal og foreslaas derfor forhøjet med ca. 40 pCt. Paa Grund af Invalidernes særlig vanskelige Stilling fo-

reslaas endvidere Invaliditetstillæggene, der ydes til alle Invaliderrentenydere, forhøjet med ca. 40 pCt.

Stk. 5. Idet der iøvrigt henvises til Aldersrenteudvalgets Betænkning Side 141 ff. bemærkes:

Da der i 1933 ved Folkeforsikringsloven indførtes Børnetillæg for Rentenydere med Børn under 15 Aar, betød dette et væsentligt Fremskridt, for saa vidt som der i den ældre Lovgivning overhovedet intet Hensyn var taget til Rentenyderens Forsørgerstilling. Men angaaende disse Børnetillægs Størrelse udtaltes det direkte i Bemærkningerne til Lovforslaget, at Beløbene ikke var fastsat saaledes, at de i sig selv var tilstrækkelige til et Barns Forsørgelse, idet der ikke var Tale om en isoleret Børneunderstøttelse, men om et Tillæg til Renten, der forudsattes suppleret med, hvad Rentenyderen maatte fortjene, eller med Invaliditetstillæg eller personligt Tillæg. Børnetillæggene udgør efter den nuværende Ordning pr. 1. April 1945 243 Kr. i Hovedstaden, 204 Kr. i Provinsbyerne og 162 Kr. i Landkommunerne for det første Barn, og det halve Beløb for hvert efterfølgende Barn, dog at Tillæg højst ydes for fire Børn. Samtidig viser en af Socialministeriet i 1944 foretagen Undersøgelse, at de faktiske Udgifter ved Forsørgelsen af et Barn andrager ca. 750 Kr. i Hovedstaden, ca. 620 Kr. i Provinsbyerne og ca. 500 Kr. i Landkommunerne, altsaa rundt regnet det tredobbelte af de anførte Børnetillæg.

De Betragtninger, der ligger til Grund for den gældende Ordning, lader sig derfor næppe opretholde. Den helt rationelle Løsning vilde for saa vidt være at sikre den Rentenyder, der ikke har Indtægt ved Siden af Renten, et Beløb tilstrækkeligt til Afholdelse af de med Barnets Forsørgelse forbundne Udgifter, hvorved det naturlige Udgangspunkt vilde være det fulde Normalbidrag i Henhold til Forsørgslovens § 193 svarende til Udgifterne ved et Barns Forsørgelse i et godt Plejehjem.

Naar man alligevel er vejet tilbage for en saadan Ordning, skyldes det i første Række, at man ikke mener at kunne gaa videre med Hensyn til Ydelse af Børnetillæg, end den gældende Lovgivning er gaaet med Hensyn til Ydelse af Enkebørnsbidrag. Man har derfor foreslaaet, at Børnetillægget forhøjes til samme Beløb, som det en Enke i Henhold til